

bede eller de bedst stiktede, eller at de saa godt kunne passe det; thi man kan ikke altid passe det godt. I Egenkab af Medlem af Sogneraadet er jeg ogsaa Medlem af Skolekommissionen, og jeg skulde derfor i Dag have været ude at holde Eksamen, men det kan jeg ikke, naar jeg skal holde Tale her. Altsaa, det vilde være rimeligt, om man valgte Folk, som kun have et Tillidshverv. Naar det er foreslaaet, at disse Folk skulle have 8 Kr. om Dagen i Diæter og Rejsegodtgørelse, er det slet ikke, fordi jeg finder, at det er for meget, men det forekommer mig, at naar Rigsdagens Medlemmer kun have 6 Kr. om Dagen, vilde det være rimeligt, at der overhovedet ikke blev givet mere her til Lands.

Endelig kommer jeg til Forholdet mellem Vigningen paa Hartkornet og Vigningen paa Formue og Vejlighed. Nu vil man maasse indvende, at det staar der slet ikke noget om i denne Lov, og det er for saa vidt ogsaa rigtigt, det er jo et Forslag til Lov angaaende den personlige Kommuneskat; men jeg skal gøre opmærksom paa, at Kommuneskatten netop er delt saaledes, at en Del lignes paa Hartkornet og en Del paa Formue og Vejlighed. Man kan altsaa ikke, forekommer det mig, udsøndre den ene Del deraf, men er nødt til at holde de to Ting til en vis Grad sammen, og med Hensyn dertil er det altsaa for Øjeblikket Loven af 6te Juli 1867, som er den gældende. Nu staar der i den Betænkning, som i Fjor blev afgiven om Forslag til Lov om den mellemkommunale Bescatning Tillæg B, Sp. 1978 S. 11): „Sogneraadet kan for 3 Aar ad Gangen bestemme Forholdstallet mellem Vigningen i Kommunen henholdsvis paa Hartkorn og paa Formue og Vejlighed. Dog kan Vigningen paa Formue og Vejlighed ikke uden Amtsraadets Samtykke overstige Halvdelen af hele Vigningens Beløb.“ Altsaa i det Udvalg, der blev nedsat i Fjor over et lignende Lovforslag, har man optaget det Spørgsmaal. For Øjeblikket er det saaledes, at Forholdet afgøres af Amtsraadet for 3 Aar ad Gangen efter Sogneraadets Indstilling. Nu forekommer det mig, at det er en uheldig Maade, hvorpaa denne Bescatning overhovedet finder Sted, fordi der med de voksende Kommuneudgifter bliver dænget mere og mere over paa Hartkornet, og Hartkornet er allerede meget stærkt belastet i Forvejen. Jeg skal nemlig gøre opmærksom paa, at naar man beholder Forholdet mellem Hartkornet og Formue og Vejlighed, og saa Kommuneskatten stiger, vil en uforholdsmæssig Part komme over paa Hartkornet; Stigningen vil blive meget betydeligere for Hartkornet end for de

Folk, som ikke have Hartkorn. Jeg skal, da Tal hentede fra virkelige Forhold tidt ere de mest oplysende, fremføre, at paa Grund af eller i alt Fald navnlig paa Grund af de ny Lovforslag, som ere blevne til Lov i de senere Aar, er Kommuneskatten i vor Kommune steget meget betydelig, saaledes at vi i Fjor maatte sætte den op med en Fjerdedel. Resultatet deraf var, at efter som vor Vigning — hvad der for Resten er foreslaaet her i Lovforslaget, og hvad jeg finder meget rigtigt — til en vis Grad er en Indkomstskat, i det vi nemlig sætte op, som det ogsaa er foreslaaet her, hvor meget enhver har i antaget Indtægt, og det gaa vi ud fra, idet vi sige, at Vejligheden kan gøre, at Procenten bliver sat op eller bliver sat ned — Resultatet deraf blev, hvad jeg for Resten har fremsat i det Sogneraad, jeg er i, i Fjor, at hvis vi tog en Gaardmand med 5 Tdr. Hartkorn og en med ham ligestillet Mand, en Rentier, en Købmand, en Embedsmand i Byen, som ligeledes havde en Indtægt af ca. 1,500 Kr. om Aaret, saa vilde Forøgelsen i Kommuneskat for Gaardmanden blive 27 Kr. 50 Ø., nemlig 20 Kr. paa Hartkornet og 7 Kr. 50 Ø. paa Formue og Vejlighed, hvorimod Forøgelsen for Rentieren, Embedsmanden eller Købmanden kun vilde blive 7 Kr. 50 Ø. Forøgelsen vilde altsaa blive meget betydelig paa Hartkornet i Forhold til Formue og Vejlighed, og efterhaanden som Skatten bliver ved at vokse, vil den altsaa komme mere og mere over paa Hartkornet. I det Sogn, hvor jeg bor, har jeg som sagt gjort opmærksom paa dette, og endskønt Flertallet af Sogneraadets Medlemmer er fra Byen og altsaa repræsenterer Byens Interesser, fandt de det, jeg fremstillede, saa retfærdigt, at de, imod de Interesser, de egentlig repræsenterer, og til Fordel for Hartkornet indstillede, at Forholdet mellem Vigning paa Formue og Vejlighed og paa Hartkornet skulde forandres fra $\frac{2}{5}$ og $\frac{3}{5}$ til $\frac{3}{10}$ og $\frac{7}{10}$, altsaa en lille Forandring, som vilde komme Hartkornet til Gode. Det foreslog vi altsaa skulde fastsættes for de følgende 3 Aar og gif ind med det til Amtsraadet, men Amtsraadet forkastede det. Deraf er altsaa, som De se, Følgen bleven, at Forøgelsen i overvældende Grad er falden paa Hartkornet. Nu forekommer det mig, at efterhaanden som der opstaar flere og flere af den Slags Kommuner, her er Tale om, efterhaanden som der bliver flere og flere Kommuner, hvori der opstaar smaa Byer, er det aldeles nødvendigt, at man lægger Kommuneskatten paa en anden Maade. I Gaar var her i Tinget Tale om Kommuner paa Amager, som ere blevne meget uheldig stillede, og paa samme Maade vil det gaa i for-